

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

V Bruselu dne 23.10.2007
KOM(2007) 644 v konečném znění

SDĚLENÍ KOMISE RADĚ A EVROPSKÉMU PARLAMENTU

o úloze Eurojustu a Evropské soudní sítě v boji proti terorismu a organizovanému zločinu v Evropské unii

SDĚLENÍ KOMISE RADĚ A EVROPSKÉMU PARLAMENTU

o úloze Eurojustu a Evropské soudní sítě v boji proti terorismu a organizovanému zločinu v Evropské unii

Eurojust, zřízený na základě pozitivních výsledků Pro-Eurojustu rozhodnutím ze dne 28. února 2002¹ (dále jen rozhodnutí), svou efektivní činností reálně posílil provádění soudní spolupráce mezi 27 členskými státy a dosáhl významných operativních úspěchů.

Evropská rada vyzvala v Haagském programu Komisi², aby uvažovala o dalším vývoji Eurojustu. Proto bylo v září 2006 ve Vídni uspořádáno setkání zástupců subjektů zapojených do soudní spolupráce³. Do diskuse⁴ se zapojila i Evropská soudní síť⁵. Svůj příspěvek předložil rovněž Eurojust. Rada ve svých závěrech ze dne 13. června 2007⁶ opět vyzvala Komisi k vypracování sdělení o úloze Eurojustu a Evropské soudní sítě.

1. Vcelku úspěšná transpozice rozhodnutí

Komise by vedle výsledků transpozice rozhodnutí⁷ chtěla zdůraznit pozitivní praktické výsledky Eurojustu. V roce 2006 Eurojust zaevidoval 771 případů spolupráce. Jedná se o 31% nárůst oproti roku 2005⁸. Případy se řeší kvalitně a rychle. Další vývoj Eurojustu však musí být doprovázen vyjasněním a posílením pravomocí národních členů a zvýšením pravomoci kolegia. S ohledem na tyto cíle by proto rozhodnutí mohlo být změněno.

Možná zlepšení

1.1. Rozšíření pravomocí národních členů

Zlepšování spolupráce je ztíženo tím, že jednotliví národní členové mají různé pravomoci. Význam Eurojustu vyžaduje, aby byla přijata vnitrostátní ustanovení, která by jasně vymezila pravomoci národních členů a kolegia. Pouhé správní rozhodnutí, jímž je národní člen jmenován a v němž jsou stručně popsány jeho pravomoci, mu nedává řádnou autoritu ani ve vnitrostátním právním systému, ani na evropské úrovni.

Národní členové téměř nikdy nemohou jednat s orgány svého státu z pozice autority. Jen několik členských států dovoluje svým národním členům nařídít zahájení řízení⁹. Většina národních členů může navrhnout zřízení společného vyšetřovacího týmu, ale velice málo z nich může zřízení takového týmu skutečně dojednat, tím méně nařídít¹⁰. Více než polovina

¹ Rozhodnutí ze dne 6.3.2002, Úř. věst. L 63, s. 1.

² Úř. věst. C 53, 3.3.2005, s. 1.

³ Dokument 14123/06, 19.10.2006, Eurojust 48, LIMITED.

⁴ Vision Paper, 19.9.2006, dokument 6053/07 EJM 6.

⁵ Společná akce 29.6.1998, Úř. věst. L 191, 7.7.1998, s. 4.

⁶ Závěry Rady, dokument 9920/07 COPEN 73.

⁷ Viz tabulka v příloze.

⁸ Výroční zprávy Eurojustu za rok 2004, 2005 a 2006.

⁹ BG, LT, MT, PT, SI, SK, FI, SE

¹⁰ CZ, DE, MT, SE.

národních členů si ponechává soudní pravomoci ve své zemi původu¹¹. Tyto pravomoci téměř nevyužívají¹², jak z důvodu zvláštního charakteru vzájemné pomoci v trestních věcech, tak z důvodu nedostatečné přítomnosti v zemi původu.

Žádosti o informace podávané soudními orgány členských států spadají výhradně do rámce žádostí o vzájemnou soudní pomoc, která souvisí se šetřením nebo soudním řízením probíhajícím v konkrétním členském státě. Eurojust není při poskytování informací dostatečně proaktivní. Přístup k informacím má zásadní význam. Projekty E-POC I a II financované z programu AGIS umožnily zavést bezpečnou síť pro interní komunikaci. Projekt E-POC III, který se v současné době zkouší¹³, umožní zabezpečenou výměnu informací. Přístup k informacím obsaženým v systému SIS II usnadní národním členům plnění jejich funkce. Každý členský stát bude muset vytvořit právní nástroje, které národním členům umožní přístup k vnitrostátním rejstříkům zadržovaných osob, k vnitrostátnímu trestnímu rejstříku a k záznamům o DNA¹⁴.

Podle čl. 9 odst. 4 a článku 13 rozhodnutí i článku 2 rozhodnutí o terorismu¹⁵ mají členské státy poskytnout národním členům informace okamžitě poté, co je získají. Ne všechny členské státy však tuto povinnost plní. Rada nedávno¹⁶ vyzvala vnitrostátní soudní orgány, aby Eurojustu rychleji předávaly informace související se složitými a závažnými případy¹⁷. Některé členské státy požadují, aby byl jejich zástupce informován o mezinárodních případech a mohl díky tomu sám vyhledávat v databázi Eurojustu vazby mezi případy. Rozhodnutí by mělo tuto praxi podpořit.

Návrhy

Funkční období národních členů sahá od jednoho roku po dobu neurčitou. Většina národních členů je jmenována na tři roky s tím, že toto funkční období může být jednou prodlouženo¹⁸. Doba, na kterou jsou národní členové jmenováni k Eurojustu, by měla být sjednocena na minimálně 3 roky, aby se Eurojustu zaručila určitá stabilita. Možnost odvolání národního člena by měla být zrušena. Ustanovení čl. 9 odst. 1 by mělo být změněno v tomto smyslu.

Bylo by rovněž vhodné, aby byl národní člen přidělen k Eurojustu trvale a měl k dispozici minimálně jednoho zástupce (nebo více zástupců), kteří by ho mohli zastupovat, a tak zajistit pravidelnou a plnou účast na práci kolegia. Posílení národních kanceláří by mělo zásadní význam, protože na něm závisí operativní kapacita Eurojustu. Ustanovení čl. 2 odst. 2 by mělo být upřesněno v tomto smyslu. Komise navíc navrhuje Eurojustu a členským státům, aby využívaly vnitrostátní odborníky. To je upraveno již v čl. 30 odst. 2.

Zdá se, že je nezbytné vymezit společný základ minimálních pravomocí. Úlohou národních členů není nahradit zaměstnance ministerstev nebo soudů, kteří každodenně zpracovávají žádosti o mezinárodní vzájemnou pomoc v trestních věcech. Posláním národních členů je

¹¹ BG, CZ, EE, IE, CY, LV, LT, MT, PL, RO, SI, SK, FI, SE, UK (v UK pouze v naléhavých případech, v nichž nemůže příslušný orgán jednat).

¹² Informace poskytnuté Eurojustem k 1. červnu 2007.

¹³ Mezi IT, FR, PL, RO a SI.

¹⁴ Usnesení Rady ze dne 9. června 1997 o výměně výsledků analýz DNA, Úř. věst. C 193/2, 24.6.1997.

¹⁵ Rozhodnutí Rady 2005/671/SVV ze dne 20. 9. 2005 o výměně informací a spolupráci v oblasti teroristických trestných činů, Úř. věst. L 253/22, 29.9.2005.

¹⁶ Závěry Rady ohledně 5. výroční zprávy o činnosti Eurojustu.

¹⁷ Bod 4 závěrů.

¹⁸ BG, CZ, DE, IE, EL, ES, FR, LT, HU, PT, RO.

zasahovat na provozní, právní a technické úrovni a využívat své praktické zkušenosti ke zlepšení účinnosti vzájemné pomoci a ostatních forem spolupráce. Komise proto vyzývá členské státy, aby rozvíjely své postupy tímto směrem.

Možnosti:

Národní člen by měl mít pravomoc spolu s vnitrostátním soudním orgánem:

- **v případě potřeby nebo v naléhavém případě přijímat a předávat žádosti vnitrostátních orgánů a dohlížet na jejich řádné vyřízení.**

Tyto úkoly jsou upraveny v čl. 6 písm. a) bodu v) a písm. g). Mělo by se doplnit pouze spojení „dohlížet na vyřízení žádostí“.

- **v případě problémů s vyřízením požádat prostřednictvím příslušného národního člena příslušný soudní orgán o přijetí dalších opatření nebo navrhnout dodatečná vyšetřování nebo šetření.**

Bylo by rovněž vhodné rozšířit oblasti působnosti čl. 6 písm. a) bodu i), který již národním členům umožňuje požádat orgány svého státu o zahájení vyšetřování.

- **navrhovat příslušnému státnímu zástupci nebo soudci zvláštní vyšetřovací opatření související s konkrétními skutečnostmi.**

Bylo by vhodné začlenit tuto možnost do článku 6.

- **být předem informován o rozhodnutí zřídit společný vyšetřovací tým.**

Zřízení společného vyšetřovacího týmu je upraveno v čl. 6 písm. a) bodu iv). Kdyby byl Eurojust systematicky předem informován o zřízení týmů, mohl by požádat vnitrostátní orgány, aby ho zapojily do společných vyšetřovacích týmů, které by pro ně mohly být zajímavé, čímž by se předešlo později vznikajícím problémům.

- **být v případě zapojení dvou dalších členských států v potřebné míře informován o sledované dodávce, infiltraci nebo tajném vyšetřování a být pověřen jejich kontrolou a dozorem nad nimi.**
- **mít okamžité, včasné, úplné a průběžné informace o všech trestních věcech, které se týkají alespoň tří států, a o všech zvláště závažných trestných činech (terorismus a obchodování s lidmi), které se týkají alespoň dvou států, v míře, která je nezbytná pro plnění úkolů Eurojustu.**

Komise tuto žádost vznesla ve svém sdělení z roku 2000.

- **předat tuto informaci národnímu členskému státu, který nebyl informován, ale který je de facto zapojen.**

Tento úkol je upraven čl. 13 odst. 2, který by měl být změněn tak, aby zahrnoval členský stát, který nebyl informován, ale byl de facto zapojen.

- **obdržet od vnitrostátních soudních orgánů všechny rozsudky v mezinárodních případech, které se týkají praní peněz, organizovaného**

zločinu a obchodu s lidmi, stejně jako terorismu, v míře, která je nezbytná pro plnění úkolů Eurojustu.

Toto poskytování informací již spadá do rámce čl. 6 písm. a) bodu v), který by měl být vyjasněn.

U všech těchto úkolů by žádosti národních členů o informace neměly zůstat bez odpovědi. Skutečnost, že soudní vyšetřování je tajné, by nemělo být možné použít jako důvod k zamítnutí předání informace národnímu členovi příslušného členského státu. Články 14 a 25 rozhodnutí zajišťují dostatečnou úroveň ochrany osobních údajů.

Komise kromě toho během delšího časového období v rámci možností nového právního základu posoudí, jak podstatně zvýšit pravomoc národních členů a posílit jejich úlohu v rámci:

- zahajování trestních věcí, zejména v případě protiprávního jednání poškozujícího finanční zájmy Evropské unie;
- vytvoření společného vyšetřovacího týmu a účasti v tomto týmu;
- přijímání zvláštních vyšetřovacích opatření.

1.2. Pravomoci kolegia

Kolegium má stejné pravomoci jako národní členové a kromě toho provádí další specifické úkoly.

Důležitou etapou při přijímání a předávání informací je evidence nových případů na žádost členských států v systému zpracovávání případů (Case Management System)¹⁹. Tím, že se kolegium rozhodne určitý případ přijmout, ukazuje svou politiku v oblasti trestních věcí a směr, kterým se hodlá ubírat.

Stejně jako národní člen má kolegium pravomoc rozhodovat v případě kompetenčních sporů (čl. 7 písm. a) bod ii)) a v případě souběžných zatýkacích rozkazů²⁰. Všechna učiněná rozhodnutí (bylo jich dosud jen několik) byla sice přijata, ale z právního hlediska nejsou rozhodnutí kolegia pro členské státy závazná.

Nedostatečné využívání článku 7 lze vysvětlit buď tím, že se členské státy domnívaly, že zásah kolegia není nutný, nebo tím, že se členským státům podařilo vyřešit své případné spory i bez stanoviska kolegia. Členské státy často neznají skutečný rozsah případu, protože informace nebyly shrnuty na evropské úrovni, přestože je dnes možné a žádoucí zadávat údaje do databáze Eurojustu.

¹⁹ V roce 2004 Eurojust zavedl v rámci programu AGIS (EPOC) systém automatického zpracovávání údajů (CMS), který se v rámci tohoto programu dále vyvíjí. V současné fázi se připravují technická řešení pro vytvoření zabezpečeného spojení s členskými státy.

²⁰ Čl. 16 odst. 2 rámcového rozhodnutí o evropském zatýkacím rozkazu, Úř. věst. L 190, 18.7.2002.

Úloha kolegia při zřizování společných vyšetřovacích týmů je omezená, protože členské státy stále ještě jen zřídka zapojí Eurojust do vytváření takových týmů a do dohledu nad nimi. K dnešnímu dni byl Eurojust zapojen pouze do 3 z 18 společných vyšetřovacích týmů²¹.

Slabé zapojení kolegia do operativního provádění případů je způsobeno tím, že kolegium samo zahajuje jen malý počet případů, většina případů se k němu dostane pouze v případě sporů členských států o vhodném postupu. Kdyby měl Eurojust k dispozici rozsáhlejší informace, kolegium by mohlo vykonávat úkoly, které mu svěřuje rozhodnutí, nejen v případě žádostí uvedených v článku 7, ale také ve všech ostatních případech, které mu jsou předkládány.

Návrhy

Kolegium by mělo mít rozsáhlejší pravomoci. Přestože koordinaci a řízení vzájemné pomoci v trestních věcech se musí věnovat v první řadě národní členové, kolegium by se mohlo stát místem pro řešení sporů mezi členskými státy. Kolegium by mělo mít možnost posílit svou úlohu zprostředkovatele, aby mohlo napomáhat předcházení a řešení kompetenčních sporů mezi členskými státy.

Komise kromě toho během delšího časového období v rámci možností nového právního základu posoudí, za jakých podmínek by kolegium mohlo:

- rozhodovat o kompetenčních sporech mezi členskými státy i o sporech v oblasti používání nástrojů vzájemného uznávání;
- zahajovat šetření v členském státě a navrhopvat stíhání na svém území a rovněž se zapojovat do zvláštních vyšetřovacích opatření;
- zahajovat trestní vyšetřování na evropské úrovni, zejména v souvislosti s protiprávním jednáním, které poškozuje finanční zájmy Evropské unie.

1.3. Změna struktury Eurojustu

Čl. 29 odst. 1 by měl být změněn tak, aby při jmenování správního ředitele již nebyla nutná jednomyslnost kolegia, ale pouze dvouřetinová většina. V čl. 29 odst. 1 by mělo být stanoveno, že ve výběrové komisi zasedá jeden člen Komise.

2. Eurojust a další subjekty zapojené do soudní spolupráce v trestních věcech

Je třeba vyjasnit vztahy mezi Eurojustem a jeho partnery.

2.1. Vztahy s Evropskou soudní sítí a styčnými soudci a státními zástupci

2.1.1. Evropská soudní síť

Evropská soudní síť díky své horizontální a pružné struktuře usnadnila soudní spolupráci mezi členskými státy. Představuje cenný nástroj, velmi užitečné jsou zejména internetové stránky o evropských soudních systémech.

²¹ Číselné údaje k 15. květnu 2007. Tými vytvořené mezi ES, FR, BE, NL, UK, DE, SK.

Rozdílné uspořádání sítě v jednotlivých členských státech, jazykové problémy, právní problémy související s mezinárodní spoluprací a časté překrývání s pravomocemi Eurojustu jsou důvodem k reorganizaci sítě.

Za účelem posílení a zlepšení spolupráce mezi Eurojustem a Evropskou soudní sítí Komise navrhuje následující strukturu.

Národní kontaktní místo uvedené ve společné akci by bylo rovněž národním zpravodajem národního členu Eurojustu v jeho zemi původu ve smyslu článku 12 rozhodnutí. Tento národní zpravodaj pracující na území členského státu by byl členem týmu národního členu Eurojustu. Spolu s vnitrostátními soudními orgány by řídil kontaktní místa rozmístěná na území členského státu a byl by na území členského státu styčnou osobou pro komunikační politiku Eurojustu. Byl by rovněž národním zástupcem kontaktních míst pro veškerá jednání se sekretariátem Evropské soudní sítě. Národní kontaktní místo by mělo pravomoc pomáhat v obtížných případech ostatním kontaktním místům na území svého členského státu. Národní člen Eurojustu by ho využíval jako svůj hlavní kontakt na území svého státu, aniž by přitom bylo dotčeno pravidlo přímé komunikace národního členu se soudními orgány vedoucími řízení, protože tato komunikace zásadním způsobem ovlivňuje efektivitu jeho činnosti. V některých státech tato struktura již existuje a osvědčila se, Komise si proto přeje její rozšíření.

Tento návrh vyžaduje změnu čl. 26 odst. 2 a článku 12. Úlohou národního koordinátora bude systematicky předávat národnímu členu Eurojustu vícestranné případy, o nichž se dozví, a složité dvoustranné případy, které kontaktní místa nemohla rychle a uspokojivě vyřešit. Bude národnímu členovi, jakožto člen jeho týmu, co nejrychleji předávat veškeré případy spadající do kompetence Eurojustu.

Komise se domnívá, že v sekretariátu Eurojustu by měl být umístěn nejen sekretariát Evropské soudní sítě, ale také sekretariáty operativních sítí soudní povahy, například sítě kontaktních míst pro boj proti terorismu, sítě CARIN a sítě související s genocidou²².

2.1.2. Styční soudci a státní zástupci

Jednotlivé státy přistoupily ke jmenování styčných soudců a státních zástupců, kteří měli zlepšit bilaterální spolupráci, různým způsobem. Jedná se o nástroj spolupráce, který byl upraven ve společné akci z roku 1996²³ a který členské státy nevyužívají jednotně²⁴. Přestože ho využilo jen několik států²⁵, představuje vhodné doplnění mezinárodní soudní spolupráce. V budoucnosti by Eurojust mohl sám jmenovat styčné soudce a státní zástupce pro třetí země, aby usnadnil spolupráci mezi členskými státy a státy, do nichž by byli vysláni. Funkce těchto styčných soudců a státních zástupců by byly stejné jako funkce styčných státních zástupců Norska a Spojených států, kteří v současné době působí u Eurojustu.

²² Zřízení rozhodnutím Rady ze dne 13.6.2002, Úř. věst. L 167, 26.2.2002.

²³ Společná akce (96/277/SVV) ze dne 22. dubna 1996, Úř. věst. L 105, 27.4.1996

²⁴ Například Francie jmenovala 11 styčných soudců a státních zástupců, zatímco některé členské státy nejmenovaly ani jednoho.

²⁵ DE, EE, ES, FR, IT, NL, FI, UK.

2.2. Posílení spolupráce s Europolem

Od podpisu dohody o spolupráci²⁶ se vztahy Eurojustu a Europolu neustále zlepšovaly. Je třeba zdůraznit kvalitu práce, kterou oba partneři odvedli při organizaci schůzek odborníků ve věci společných vyšetřovacích týmů²⁷. Dne 7. června 2007 bylo podepsáno memorandum o porozumění týkající se zřízení zabezpečené sítě. Díky tomu bude možné zvýšit výměnu informací mezi Eurojustem a Europolem.

Poté, co dne 18. dubna 2007 vstoupí v platnost protokol ze dne 27. listopadu 2003, kterým se mění úmluva o Europolu²⁸, zjednoduší se přístup k analytickým souborům Europolu (AWF) a zapojení do těchto analýz.

Spolupráce mezi Eurojustem a různými národními styčnými kanceláři Europolu je dosud nerovnoměrná. Je třeba systematicky posilovat vzájemné vazby a zlepšit výměnu informací s těmito kanceláři.

Takový rozvoj spolupráce mezi Eurojustem a Europolem nevyžaduje změnu článku 26, neboť pravidla ochrany údajů Eurojustu umožňují uspokojivou výměnu informací.

2.3. Posílení spolupráce s Komisí (OLAF)

Spolupráce mezi Eurojustem a úřadem OLAF²⁹ byla umožněna podpisem³⁰ memoranda o porozumění, které by mělo být pozměněno ujednáním o spolupráci. Oblasti působnosti Eurojustu a úřadu OLAF se doplňují³¹. Výměna informací, jak operativní, tak strategická, je nezbytná proto, aby se využila potenciální součinnost mezi vyšetřovacím orgánem, který se zabývá podvody s dopadem na Společenství, tedy úřadem OLAF, a orgánem pro soudní spolupráci, tedy Eurojustem. Komise se proto domnívá, že je nutné zařadit do rozhodnutí ustanovení, která by umožňovala pravidelnou výměnu informací v dostatečně rané fázi. K rozvoji užší spolupráce by měla přispět kompatibilní pravidla ochrany údajů.

Je nutné pokračovat v určování kontaktních míst a v pořádání pravidelných setkání zaměřených na výměnu informací a vzdělávání.

2.4. Posílení spolupráce s agenturou Frontex

Ochrana vnějších pozemních nebo námořních hranic se netýká pouze nelegálního přistěhovalectví, ale rovněž organizovaného zločinu, například obchodu s drogami nebo lidmi.

Vzhledem k tomu, že neexistují právní překážky, je třeba podporovat uzavření dohody o spolupráci mezi Frontexem a Eurojustem.

²⁶ Dne 9. června 2004.

²⁷ Výroční zpráva Eurojustu za rok 2006, s. 17.

²⁸ Usnesení Rady ze dne 27. listopadu 2003, Úř. věst. C2/1, 6.1.2004.

²⁹ Zřízení rozhodnutím Komise 1999/352/ES, ESUO, Euratom ze dne 28.4.1999, Úř. věst. L 136, 31.1.1999, s. 20.

³⁰ Podepsáno dne 14.4.2003, nezveřejněno.

³¹ Cíle a úkoly úřadu OLAF jsou vymezeny nřízením Rady (ES) č. 1073/1999, Úř. věst. L 136, 31.5.1999, s. 1 a nařízením Rady (EURATOM) č. 1074/1999, Úř. věst. L 136, 31.5.1999, s. 8.

2.5. Spolupráce se třetími zeměmi

Eurojust navázal kontakty se třetími zeměmi, aby usnadnil a zintenzivnil spolupráci mezi soudními orgány.

Na základě článku 27 Eurojust podepsal dohody o spolupráci³², které umožňují výměnu informací a osobních údajů o operativních případech a účast na koordinačních schůzkách. Tyto dohody se prakticky naplnily vysláním styčných státních zástupců z Norska a Spojených států do Eurojustu. V současné době probíhají jednání o uzavření dohod o spolupráci s dalšími zeměmi³³. Když není možné uzavřít dohody o spolupráci, snaží se Eurojust vytvořit síť kontaktních míst, zejména v oblasti Středozeří³⁴ a se sítí IBER-RED.

Závěr

Zavedení těchto opatření změnou rozhodnutí by Eurojustu umožnilo rozvinout jeho potenciál pro spolupráci a stát se později jedním z hlavních aktérů v boji proti organizovanému zločinu a terorismu v Evropě.

Eurojust musí získat pevnější postavení uznávané všemi členskými státy, které úplnou transpozicí rozhodnutí a rozšířením pravomocí zlepší postavení příslušných národních členů a kolegií. Díky tomu bude možné v Evropě pokročit v boji proti mezinárodnímu zločinu a vytváření skutečného prostoru spravedlnosti, svobody a bezpečnosti.

³² NO, IS a US dne 15. června 2007.

³³ K 15. červnu 2007 se Švýcarskem, Chorvatskem, Ruskem a Ukrajinou.

³⁴ DZ, MA, TN, JO, EG.

Transpozice rozhodnutí o Eurojustu a postavení národního člena

	BE	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	IT	CY	LV	LT	LU	HU	MT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE	UK	
Transpozice rozhodnutí o Eurojustu	ano				ano				ano	ano	ano		ano		ano				ano		ano			ano				
Transpozice probíhá			X			X		X														X			X			
Správní rozhodnutí												X				X							X					
Žádné rozhodnutí		X	X	X		X	X	X						X			X	X		X			X		X	X	X	
Postavení národního člena	Z	Z	Z	Z	Z/S	Z	Z	Z/S	Z/S	Z	Z/S	Z	Z	Z	Z/S	Z	Z	Z	Z/S	Z	Z	Z	Z	Z	Z/S	Z/P	Z	Z
Trvání funkčního období	5R	3	3O	N	3O	4O	3O	3O	3O	3O	4O	2O	5O	3	4O	3O	N	N	1O	N	3O	3O	4O	4O	2O	N	N	

Z: Státní zástupce S: Soudec P: Policista

Číslo + O: obnovitelné funkční období N: doba neurčitá

Pravomoci národních členů Eurojustu: Článek 6

	BE	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	IT	CY	LV	LT	LU	HU	MT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE	UK	
Požádat svůj členský stát o zahájení vyšetřování nebo stíhání v souvislosti s konkrétním činem	ano	ano	ano	ano	ano	ano	ano	ano	ano	ano	ano	ano	ano	ano	ano	ano	ano	ano	ano	ano	ano	ano	ano	ano	ano	ano	ano	ano
Přijmout rozhodnutí Eurojustu o sporu týkajícím se kompetence nebo stíhání	ne	ne	ne	ne	ne	ne	ne	ne	ne	ne	ne	ne	ne	ne	ne	ne	ano	ne	ne	ne	ne	ne	ano	ne	ano	ne	ne	
Provádět koordinaci	ano	ano	ano	ano	ano	ano	ano	ano	ano	ano	ano	ano	ano	ano	ano	ano	ano	ano	ano	ano	ano	ano	ano	ano	ano	ano	ano	ano
Požádat o vytvoření společného vyšetřovacího týmu a podílet se na něm	ano	ano	ano	ano	ano	ne	ne	ne	ano	ano	ne	ano	ano	ano	ano	ano	ano	ano	ne	ano	ano	ano	ano	ano	ano	ano	ano	ano
Poskytnout veškeré	ano	ano	ano	ano	ano	ano	ano	ano	ano	ano	ano	ano	ano	ano	ano	ano	ano	ano	ano	ano	ano	ano	ano	ano	ano	ano	ano	ano

Dojednat zřízení společného vyšetřovacího týmu	ne	ne	ano	ne	ano	ne	ne	ne	ne	ne	ne	ne	ne	ne	ne	ne	ne	ano	ne	ne	ne	ne	ne	ne	ne	ano	ne	